

Campus Obert

CUESTIONES DE
ACTUALIDAD
DESDE LA
ÓPTICA DE
EXPERTOS
UNIVERSITARIOS

COORDINACIÓN

Sebastià Serra i
Busquets♦
Antoni Vives
Reus♦
Rafel Puigserver
Pou (CEDOC-UIB)

► TEMA

Informació i propaganda

Contar una veritat a mitges serveix per difondre informació falsa, però carregada de versemblança, cosa que afavoreix que gent amb poca capacitat crítica doni per vàlides informacions que no ho són. A vegades és pura propapanda. Ha passat sempre i malauradament seguirà passant.

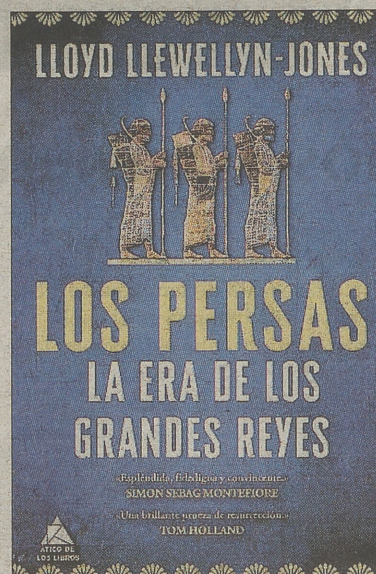
'Fakenews' abans de crist

♦ Josep Maria Buades *

Si sou dels que pensen que això de les notícies falses és una cosa recent, fruit de les xarxes socials, us recoman el llibre *Persians. The Age of the Great Kings*, de Lloyd Llewellyn-Jones. En concret, en el capítol 5 aquest autor ens explica que mentre el rei persa Cambises II havia acabat de conquerir Egipte, el seu germà Bardiya conspirava per

aconseguir el tron. En assabentar-se, Cambises tornà amb el seu exèrcit, però estant de camí a Síria va morir en un sospitos accident, clavant-se sense voler la mateixa daga en la cuixa. Sense el legítim rei per destorbar-lo, Bardiya va governar l'imperi de manera despòtica, fins al punt de què set cabdills s'aixecaren contra ell i l'assassinaren. Per decidir quin d'ells seria el nou rei, posaren els seus cavalls de matinada mirant cap a l'alba. El primer que eguinàs assenyalaria el seu amo com el rei que volien els

déus. Darios, el menys important dels conxorxats, va fer embulls: un assistent va ficar la mà en la vagina d'una egua en zel i quan l'acostà al nas del seu cavall aquest tot d'una reaccionà.

Ja coronat, Darios I manà erigir una inscripció al mont Bisitum en tres llengües diferents. És un dels documents històrics més carregats de mentides, afectant encara la Viquipèdia. Comença inventant-se una genealogia que remuntava a Aquèmenes, el sobirà mític dels perses. Negà que hagués assassinat Bardiya, sinó que havia estat un mag que s'havia fet passar pel rei. Es presentà com un monarca just i pacífic, deixant de banda els mètodes emprats per reprimir les rebel·lions (que incloïen fins i tot empalmaments), i paladí de la Veritat en majúscula, gràcies al suport rebut per Ahura Mazda, la principal divinitat persa. Naturalment, sobre la derrota a Marató davant els grecs o el fracàs de l'operació militar especial contra els escites ni una línia.

Com veieu, no hi ha res de nou sota el sol.

* Doctor en Història

► TEMA

Nous usos al patrimoni ferroviari

El GOIB va anunciar el passat febrer una inversió de 3,4 milions d'euros en la reforma d'aquest edifici que suposarà la instal·lació d'un nou centre de control dels Serveis Ferroviaris de Mallorca (SFM), a més de mantenir la cafeteria i afegir-hi un espai sociocultural.

El Terminus, restaurant i hotel emblemàtic (1914)

♦ Manuel García Gargallo *

El 23 de maig de 1914 va obrir un dels establiments hotelers i de restauració més populars de Palma durant més d'un segle: l'Hotel Ferro-carril, després Hostal Terminus. Formava part del conjunt d'edificis dels Ferrocarrils de Mallorca (avui

Estació Intermodal) i atenia els usuaris d'aquest transport, així com els primers turistes, aprofitant l'estratègica ubicació a la plaça d'Espanya.

No era un hotel de luxe, però gaudia de tots els avenços i comoditats del moment. L'entresol disposava de cafè restaurant per a 80 comensals (capaç per a banquets de 200 persones), més reservats, cantina, telèfon i sala de lectura. El pri-

mer pis gaudia de 20 habitacions amb aigua, electricitat i bany propi. El segon tenia safarejos, estenedors, dipòsit d'aigua i habitacions dels treballadors. I al soterrani cuina moderna, torradora prussiana (!) i rebost.

D'inici fou un lloc cèntric i popular, seu de tota mena de celebracions. El 1930 fou rebatejat com Hotel Terminus, per no confondre'l amb l'hotel homònim de Sóller (també del Ferrocarril), agafant el nom d'un hotel de l'Arenal tancat poc abans. Durant la Guerra Civil va incorporar un refugi subterrani i el 31 d'agost de 1939 inaugurà un

cos afegit a l'edifici original per ampliar el restaurant més terrassa descoberta davant de la plaça d'Espanya, avui desapareguda.

Fos per manca de manteniment o per l'augment de l'oferta hotelera es va anar deteriorant en paral·lel al ferro-carril, que era substituït pel cotxe privat. Les estacions velles quedaren obsoletes i, amb elles, el Terminus. El 1970 va passar d'hotel a hostel, confirmant la decadència.

Romangué obert fins a 2019, totalment antiquat i degradat. El febrer de 2024 començaren les obres per rehabilitar-lo i acollir les oficines de SFM, el que garantirà la supervivència. Amb tot, el Terminus ha estat un dels locals de restauració i hoteleria més antics i duradors de Palma, amb 105 anys d'activitat.

* Doctor en Història Contemporània (UB)

► TEMA

Educació sense discriminació

L'educació inclusiva és aquella que ofereix a tots els infants, sense distinció per capacitat, raça o qualsevol altra diferència, l'oportunitat de continuar sent membres de les aules regulars i d'aprendre dels seus companys -i amb ells- a l'aula.

L'educació inclusiva: el canvi, a l'escola, vendrà de la mà de les famílies

♦ Joana Llabrés Ferrer *

El passat abril el Comitè de drets humans de l'ONU va emetre un nou informe contra l'Estat Espanyol per vulnerar de manera reiterada els drets dels infants. Les famílies, especialment les dels infants més vulnerables, de cada vegada són més conscients que l'educació, per dret, ha de ser inclusiva. Ha de ser

per a tots sense cap mena de discriminació.

Les famílies comencen a veure que el problema no poden ser les característiques de l'infant, sinó les barreres que dificulten que els seus fills aprenguin. Les famílies ja s'adonen que un context escolar acollidor, respectuós, segur i comprensiu, on es creu en el seu fill i amb les seves capacitats i on es col·labora, facilita l'aprenentatge i les ganes de seguir aprenent. Això, molt més que un context hostil, per

subtil que sigui l'hostilitat, amb baixes expectatives envers l'infant i competitiu.

Efectivament, les famílies estan aprenent que és l'escola que s'ha d'adaptar als seus fills i no pas el contrari, i que l'ensenyament s'ha de personalitzar, i no homogeneïtzar.

Les famílies valoren que hi hagi una comunicació constant i fluida que els informi dels progressos dels seus fills. No és suficient la informació del que no fan o fan mala-

ment, perquè això, ja ho saben. El que volen les famílies és que els seus fills segueixin participant i aprenent encara més.

Les famílies, si tenen l'oportunitat de viure l'experiència d'una bona pràctica inclusiva, valoren el que suposa aprendre junts per a tots: la convivència dins l'aula, que ha de ser tranquil·la, respectuosa i d'ajuda; la docència compartida entre dos mestres, perquè afavoreix a tothom; les situacions d'aprenentatge de qualitat, que han de ser més riques; l'organització de l'aula, que ha de ser diversa per arribar a tothom; i l'avaluació, que a diferència de la mera qualificació, ha d'ajudar a millorar.

Les famílies que han tingut l'oportunitat de viure l'educació inclusiva no entenen l'escola d'altra manera i faran que aquesta canviï.

* Doctora en Educació. Mestra i professora associada a la UIB